Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 10. júna 2015 *

„Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva AGRI.CAPITAL — Skoršie slovné ochranné známky Spoločenstva AgriCapital a AGRICAPITAL — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia podobnosti služieb — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“

Vo veci T-514/13,

AgriCapital Corp., so sídlom v New Yorku (Spojené štáty), v zastúpení: P. Meyer a M. Gramsch, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: P. Geroulakos, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

agri.capital GmbH, so sídlom v Münsteri (Nemecko), v zastúpení: A. Nordemann-Schiffel, advokát,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 10. júla 2013 (vec R 2236/2012-2), týkajúcemu sa námietkového konania medzi AgriCapital Corp. a agri.capital GmbH,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory D. Gratsias, sudcovia M. Kăncheva (spravodajkyňa) a C. Wetter,

tajomník: J. Weychert, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 23. septembra 2013,

so zreteľom na vyjadrenie ÚHVT k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 17. decembra 2013,

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania podané do kancelárie Všeobecného súdu 6. januára 2014,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na repliku podanú do kancelárie Všeobecného súdu 24. apríla 2014,

po pojednávaní z 10. decembra 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 4. júna 2009 podala vedľajšia účastníčka konania spoločnosť agri.capital GmbH prihlášku ochrannej známky Spoločenstva na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

2 Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis slovného označenia AGRI.CAPITAL.

3 Služby uvedené v prihláške patria po obmedzení, ku ktorému došlo v priebehu konania pred ÚHVT, najmä do triedy 36 Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu: „Developerské služby, a to najmä v súvislosti so zariadeniami na výrobu a distribúciu elektrickej a tepelnej energie z obnoviteľných zdrojov; vytváranie užívateľských konceptov (uzatváranie zmlúv o správe infraštruktúr); správa budov; správa pozemkov; správa nehnuteľností a sprostredkovateľská činnosť, nájom budov (správa infraštruktúr); činnosti súvisiace s nehnuteľnosťami; nájom poľnohospodárskych prevádzok; vyššie uvedené služby, ktoré nesúvisia s vydavateľskými službami a/alebo s vydavateľskými výrobkami.“

4 Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola zverejnená vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 59/2009 zo 14. decembra 2009.

5 Dňa 12. marca 2010 podala žalobkyňa AgriCapital Corp. v súlade s článkom 41 nariadenia č. 207/2009 námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre všetky služby uvedené v triede 36.

6 Námietka bola založená na týchto skorších ochranných známkach Spoločenstva:

— slovná ochranná známka Spoločenstva AgriCapital, zapísaná 24. augusta 2007 pod číslom 6192322,

— slovná ochranná známka Spoločenstva AGRICAPITAL, zapísaná 7. júla 2006 pod číslom 4589339.

7 Služby, v súvislosti s ktorými bola skoršia slovná ochranná známka Spoločenstva AgriCapital zapísaná, spadajú do triedy 36 a zodpovedajú tomuto opisu: „Finančné služby; finančné poradenstvo“.

8 Služby, v súvislosti s ktorými bola zapísaná skoršia slovná ochranná známka Spoločenstva AGRICAPITAL, spadajú tiež do triedy 36 a zodpovedajú tomuto opisu: „Poradenské a investičné služby v bankovej oblasti určené pre podniky v poľnohospodárskom odvetví“.

9 Na podporu námietok boli uvedené dôvody v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

10 Rozhodnutím z 2. októbra 2012 námietkové oddelenie ÚHVT zamietlo námietku s odôvodnením, že služby, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka a služby, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky a ktoré patria do triedy 36, sú odlišné, a preto nie je splnená jedna z podmienok uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, ktorou je zhodnosť alebo podobnosť služieb.

11 Dňa 3. decembra 2012 podala žalobkyňa proti rozhodnutiu námietkového oddelenia odvolanie na ÚHVT na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009.

12 Rozhodnutím z 10. júla 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) druhý odvolací senát ÚHVT zamietol odvolanie a zaviazal žalobkyňu na zaplatenie 850 eur ako náhrady trov konania prihlasovateľky na ÚHVT počas námietkového a odvolacieho konania. Uvedený senát predovšetkým konštatoval, že príslušnú skupinu verejnosti predstavuje priemerný spotrebiteľ vo všetkých členských štátoch Európskej únie. Usúdil však, že takýto spotrebiteľ môže preukázať zvýšenú mieru pozornosti vzhľadom na vysoké sumy charakteristické pre finančné transakcie alebo transakcie súvisiace s nehnuteľnosťami. Následne porovnal služby, na ktoré sa vzťahovala prihlasovaná ochranná známka, uvedené v triede 36 a služby, v súvislosti s ktorými boli zapísané skoršie ochranné známky. Po tomto porovnaní dospel k záveru, že služby, ktoré spadajú do triedy 36 a vzťahuje sa na ne prihlasovaná ochranná známka, a služby, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky, sú rozdielne. Preto usúdil, že vzhľadom na to, že nebolo splnené jedno z kritérií na uplatnenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, medzi prihlasovanou ochrannou známkou a skoršími ochrannými známkami nemôže existovať pravdepodobnosť zámeny v zmysle uvedeného ustanovenia.

Návrhy účastníkov konania

13 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

14 ÚHVT a vedľajšia účastníčka konania navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O prípustnosti dokumentov, ktoré žalobkyňa predložila na pojednávaní

15 Žalobkyňa na pojednávaní požiadala Všeobecný súd, aby mohla predložiť e-mail z 21. októbra 2014, ktorý jej zaslal organizátor konferencií, a ktorým chcela preukázať, že bodka medzi slovami „agri“ a „capital“ v prihlasovanej ochrannej známke nestačí na vylúčenie pravdepodobnosti zámeny medzi uvedenou ochrannou známkou a skoršou ochrannou známkou žalobkyne AgriCapital.

16 ÚHVT tvrdí, že uvedený dokument je neprípustný, lebo bol predložený oneskorene, a preto sa s ním nemohol oboznámiť ani ÚHVT, ani Všeobecný súd.

17 Všeobecný súd sa s týmto dokumentom oboznámil počas pojednávania, pričom rozhodnutie o jeho prípustnosti odložil.

18 V tejto súvislosti treba konštatovať, že tento dokument, ktorý bol predložený prvýkrát až pred Všeobecným súdom, nemožno zohľadniť. Žaloba na Všeobecný súd totiž smeruje k preskúmaniu zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT v zmysle článku 65 nariadenia č. 207/2009, v dôsledku čoho úlohou Všeobecného súdu nie je znovu skúmať skutkové okolnosti s prihliadnutím na dokumenty, ktoré boli prvýkrát predložené až v konaní pred ním. Uvedený dokument preto treba odmietnuť bez toho, aby bolo potrebné skúmať jeho dôkaznú silu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. novembra 2005, Sadas/ÚHVT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Zb., EU:T:2005:420, bod 19 a citovanú judikatúru].

O veci samej

19 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

20 Žalobkyňa odvolaciemu senátu ÚHVT v podstate vytýka, že podľa neho služby, ktoré spadajú do triedy 36, a vzťahuje sa na ne prihlasovaná ochranná známka, nie sú podobné službám, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky. Osobitne tvrdí, že v zmysle judikatúry je pri posúdení podobnosti medzi službami potrebné najmä zohľadniť ich konkurujúcu alebo doplňujúcu povahu, ako aj ich spôsoby distribúcie. V prejednávanej veci však podľa žalobkyne odvolací senát v prvom rade nezohľadnil doplňujúcu povahu „developerských služieb“, „služieb správy nehnuteľností a sprostredkovateľskej činnosti“, ako aj služieb „vytvárania užívateľského konceptu“, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka a „finančných služieb“ a „poradenských a investičných služieb v bankovej oblasti určených pre podniky v poľnohospodárskom odvetví“, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky, a v druhom rade nesprávne vylúčil, že tieto služby je možné poskytovať prostredníctvom rovnakého spôsobu distribúcie. Žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na rozlišujúcu spôsobilosť skorších ochranných známok, ako aj na vizuálnu podobnosť a fonetickú zhodnosť kolidujúcich ochranných známok sa preto odvolací senát ÚHVT dopustil porušenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, keď dospel k záveru, že medzi uvedenými ochrannými známkami neexistuje pravdepodobnosť zámeny v zmysle uvedeného ustanovenia.

21 Na úvod treba pripomenúť, že v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 nebude ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, zapísaná na základe námietky majiteľa skoršej ochrannej známky, ak pre jej zhodnosť alebo podobnosť so skoršou ochrannou známkou a pre zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo služieb, na ktoré sa tieto ochranné známky vzťahujú, existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti na území, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená. Pravdepodobnosť zámeny zahŕňa aj pravdepodobnosť asociácie so skoršou ochrannou známkou.

22 Podľa ustálenej judikatúry predstavuje pravdepodobnosť zámeny pravdepodobnosť, že verejnosť sa môže domnievať, že predmetné tovary alebo služby pochádzajú od toho istého podniku alebo od podnikov, ktoré sú ekonomicky prepojené. Podľa tej istej judikatúry sa má pravdepodobnosť zámeny posudzovať celkovo podľa toho, ako príslušná skupina verejnosti vníma dotknuté označenia a tovary alebo služby, pričom je potrebné prihliadnuť na všetky rozhodujúce okolnosti prejednávanej veci, najmä na vzájomnú závislosť medzi podobnosťou označení a podobnosťou označených tovarov a služieb [pozri rozsudok z 9. júla 2003, Laboratorios RTB/ÚHVT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Zb., EU:T:2003:199, body 30 až 33 a citovanú judikatúru].

23 Toto celkové posúdenie predpokladá určitú vzájomnú závislosť medzi zohľadnenými okolnosťami, a najmä medzi podobnosťou ochranných známok a podobnosťou označených tovarov alebo služieb. Nižší stupeň podobnosti medzi označenými tovarmi alebo službami teda možno kompenzovať vyšším stupňom podobnosti medzi ochrannými známkami a opačne (rozsudky z 13. septembra 2007, Il Ponte Finanziaria/ÚHVT, C-234/06 P, Zb., EU:C:2007:514, bod 48, a GIORGIO BEVERLY HILLS, už citovaný v bode 22 vyššie, EU:T:2003:199, bod 32).

24 Na účely uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 pravdepodobnosť zámeny predpokladá súčasne zhodnosť alebo podobnosť kolidujúcich ochranných známok a zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo služieb, ktoré označujú. Ide o kumulatívne podmienky [pozri rozsudok z 22. januára 2009, Commercy/ÚHVT – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, Zb., EU:T:2009:14, bod 42 a citovanú judikatúru].

25 Práve s ohľadom na tieto úvahy je potrebné preskúmať, či odvolací senát ÚHVT dospel k správnemu záveru, že medzi kolidujúcimi ochrannými známkami neexistuje pravdepodobnosť zámeny.

O príslušnej skupine verejnosti

26 Podľa judikatúry je potrebné v rámci celkového posúdenia pravdepodobnosti zámeny zobrať do úvahy priemerného spotrebiteľa kategórie predmetných tovarov, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný. Rovnako je potrebné zohľadniť skutočnosť, že úroveň pozornosti priemerného spotrebiteľa sa líši v závislosti od kategórie predmetných výrobkov alebo služieb [pozri rozsudok z 13. februára 2007, Mundipharma/ÚHVT – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Zb., EU:T:2007:46, bod 42 a citovanú judikatúru].

27 Odvolací senát ÚHVT v bode 16 napadnutého rozhodnutia usúdil, že služby označené kolidujúcimi ochrannými známkami sú určené pre priemerného spotrebiteľa vo všetkých členských štátoch Únie, pričom však uvedený spotrebiteľ môže preukázať zvýšenú mieru pozornosti vzhľadom na vysoké sumy charakteristické pre finančné transakcie alebo transakcie súvisiace s nehnuteľnosťami.

28 Účastníci konania nespochybňujú definíciu príslušnej skupiny verejnosti, tak ako ju formuloval odvolací senát ÚHVT v napadnutom rozhodnutí. Okrem toho vzhľadom na úvahy v uvedenom rozhodnutí viac nie je potrebné sa na túto definíciu v prejednávanej veci zameriavať. Osobitne pokiaľ ide o finančné a bankové služby, ako aj realitné služby, s ktorými vo všeobecnosti súvisia vysoké sumy, je nutné konštatovať, že dotknutá verejnosť bude mať zvýšenú mieru pozornosti [pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. septembra 2011, BVR/ÚHVT – Austria Leasing (Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich), T-197/10, EU:T:2011:455, bod 20].

O porovnaní predmetných služieb

29 Je potrebné pripomenúť, že pri posudzovaní podobnosti medzi službami treba zohľadniť všetky rozhodujúce okolnosti, ktorými sa vyznačuje vzťah medzi týmito službami, a najmä ich povahu, určenie, používanie, ako aj ich konkurenčný alebo doplňujúci charakter (rozsudok z 29. septembra 1998, Canon, C-39/97, Zb., EU:C:1998:442, bod 23). Zohľadniť možno aj iné okolnosti, ako sú napríklad spôsoby distribúcie predmetných služieb [pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2005, Ampafrance/ÚHVT – Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, Zb., EU:T:2005:140, bod 53].

30 V tejto súvislosti je predovšetkým potrebné poukázať na to, že na účely porovnania služieb, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky a služieb, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, rozdelil odvolací senát ÚHVT druhú uvedenú kategóriu ochranných známok do troch skupín, pričom prvou z nich sú „developerské služby najmä v súvislosti so zariadeniami na výrobu a distribúciu elektrickej a tepelnej energie z obnoviteľných zdrojov; vyššie uvedené služby, ktoré nesúvisia s vydavateľskými službami a/alebo s vydavateľskými výrobkami“; druhú skupinu tvorí „správa nehnuteľností a sprostredkovateľská činnosť, nájom budov (správa infraštruktúr); činnosti súvisiace s nehnuteľnosťami; nájom poľnohospodárskych prevádzok; vyššie uvedené služby, ktoré nesúvisia s vydavateľskými službami a/alebo s vydavateľskými výrobkami“ a treťou skupinou je „vytváranie užívateľských konceptov (uzatváranie zmlúv o správe infraštruktúr); správa budov; správa pozemkov; vyššie uvedené služby, ktoré nesúvisia s vydavateľskými službami a/alebo s vydavateľskými výrobkami“.

31 Je pritom nutné konštatovať, že toto rozdelenie odráža rozdiel v povahe, určení a používaní medzi službami, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, pričom žalobkyňa tento rozdiel nespochybňuje. Je preto len potrebné overiť, či odvolací senát ÚHVT správne konštatoval, že neexistuje podobnosť medzi službami pokrytými prihlasovanou ochrannou známkou, tak ako ich tento senát rozdelil a službami, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky.

– O neexistencii podobnosti „služieb správy nehnuteľností a sprostredkovateľskej činnosti“ a „finančných služieb“

32 V bodoch 23 až 28 napadnutého rozhodnutia najprv odvolací senát ÚHVT definoval „činnosť súvisiacu s nehnuteľnosťami“ ako činnosť zahŕňajúcu správu nehnuteľností, služby realitnej kancelárie a odhad hodnoty nehnuteľností, ako aj súvisiace poskytovanie informácií a poradenstvo. Uvedené služby podľa odvolacieho senátu ÚHVT spočívajú hlavne v hľadaní nehnuteľnosti, v jej prezentácii prípadným kupujúcim a v sprostredkovateľských službách, ako je napríklad pomoc nielen pri nákupe, predaji alebo nájme nehnuteľnosti, ale aj pri rokovaní o zmluve medzi kupujúcim a osobou, ktorá budovu alebo pozemok predáva. To tiež podľa odvolacieho senátu ÚHVT zahŕňa nájom poľnohospodárskych prevádzok, keďže spadá do širšej kategórie vzhľadom na to, že nájom je zmluva, na základe ktorej sa jej predmet prevádza na osobu na stanovený čas vo všeobecnosti vo forme nájomnej zmluvy. Okrem toho uvedený senát spresnil, že „činnosťou súvisiacou s nehnuteľnosťami“ môže byť aj kúpa nehnuteľností a jej následný predaj na účel dosiahnutia zisku.

33 Odvolací senát ÚHVT následne poukázal na to, že vyššie definované „finančné služby“ poskytovali banky alebo úverové inštitúcie, kým činnosti súvisiace s nehnuteľnosťami vo všeobecnosti vykonávajú realitní agenti alebo developeri. Uvedený senát tiež uviedol, že tieto služby podliehajú prísnej regulácii a v mnohých prípadoch ich musia vykonávať samostatné subjekty. Z toho odvolací senát vyvodil, že spotrebiteľ jasne odlišuje realitných agentov od bánk, finančných inštitúcií a poisťovacích spoločností, ktoré poskytujú iné, nezastupiteľné tovary a služby.

34 Napokon odvolací senát ÚHVT po prvé konštatoval, že „činnosti súvisiace s nehnuteľnosťami“ síce vyžadujú financovanie, ale to nestačí na preukázanie ich úzkeho vzťahu k „finančným službám“ a po druhé, že v konečnom dôsledku je vzťah medzi oboma službami len vzdialený a nepriamy. V tejto súvislosti odvolací senát spresnil, že „aj keď je pravda, že pri viacerých druhoch kúpy (napríklad kúpa majetku alebo založenie podniku) môže byť finančné poradenstvo nevyhnutné a obozretní kupujúci môžu hľadať informácie na účely zabezpečenia svojej kúpy alebo založenia podniku, neznamená to, že jedno si nevyhnutne vyžaduje druhé, alebo že si spotrebitelia myslia, že zodpovednosť za jednotlivé uvedené služby nesie rovnaký poskytovateľ služieb“.

35 Odvolací senát ÚHVT dospel k záveru, že „správa nehnuteľností a sprostredkovateľská činnosť, nájom budov (správa infraštruktúr); činnosti súvisiace s nehnuteľnosťami; nájom poľnohospodárskych prevádzok; vyššie uvedené služby, ktoré nesúvisia s vydavateľskými službami a/alebo s vydavateľskými výrobkami“, teda služby, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, sa odlišujú od „finančných služieb“, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky žalobkyne.

36 Žalobkyňa vytýka odvolaciemu senátu ÚHVT, že sa sústredil na neexistenciu zastupiteľnosti medzi správou nehnuteľností a sprostredkovateľskou činnosťou a finančnými službami, pričom však nepreskúmal ich doplňujúci charakter. V tejto súvislosti tvrdí, že odvolací senát ÚHVT zvolil príliš úzku definíciu finančných služieb. Osobitne uvádza, že banky a finančné inštitúcie bežne ponúkajú nehnuteľnosti na predaj buď samostatne, alebo prostredníctvom svojich dcérskych spoločností. To preukazujú spoločné reklamy pre tento typ služieb. Z toho vyplýva, že na rozdiel od záveru, ku ktorému dospel odvolací senát ÚHVT, je „správa nehnuteľností a sprostredkovateľská činnosť“ úzko spojená s „finančnými službami“, a teda majú doplňujúcu povahu.

37 ÚHVT spochybňuje argumentáciu žalobkyne.

38 Po prvé v tejto súvislosti už bolo v súvislosti s povahou, určením alebo používaním predmetných služieb rozhodnuté, že finančné služby sa nevyznačujú rovnakou povahou, určením alebo používaním ako realitné služby. Kým finančné služby poskytujú finančné inštitúcie na účely správy finančných prostriedkov svojich zákazníkov, pričom spočívajú najmä v uchovávaní vložených finančných prostriedkov, v ich vydávaní, v poskytovaní úverov alebo v rôznych operáciách finančnej povahy, realitné služby pozostávajú zo služieb týkajúcich sa nehnuteľného majetku, najmä z nájmu, kúpy, predaja alebo správy majetku [rozsudok z 11. júla 2013, Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones/ÚHVT – MIP Metro (METRO), T-197/12, EU:T:2013:375, bod 42].

39 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdenia žalobkyne odvolací senát ÚHVT nedefinoval „finančné služby“, na ktoré sa vzťahovali skoršie ochranné známky, príliš úzko.

40 Po druhé je potrebné poukázať na to, že ako bolo uvedené v bode 34 vyššie, odvolací senát ÚHVT sa neobmedzil na preskúmanie zastupiteľnosti „činností súvisiacich s nehnuteľnosťami“ „finančnými činnosťami“, ale skutočne pristúpil k preskúmaniu ich doplňujúcej povahy.

41 Okrem toho treba uviesť, že žalobkyňa sa na podporu argumentácie týkajúcej sa doplňujúcej povahy predmetných služieb obmedzuje na tvrdenie, že predaj nehnuteľností je službou, ktorú často ponúkajú finančné inštitúcie.

42 Ako však už bolo uvedené, v súvislosti so skutočnosťou, že dotknuté služby môžu byť predmetom rovnakého spôsobu distribúcie, je nutné konštatovať, že realitné služby v zásade nie sú poskytované na rovnakých miestach ako finančné služby (rozsudok METRO, už citovaný v bode 38 vyššie, EU:T:2013:375, bod 43).

43 Dokumenty, ktoré žalobkyňa predložila v rámci správneho konania (príloha A5 žaloby), tomuto konštatovaniu neodporujú, keďže realitné služby finančnej inštitúcie sú poskytované prostredníctvom samostatných organizačných zložiek, takže finančné činnosti sú od prípadných realitných činností oddelené (rozsudok METRO, už citovaný v bode 38 vyššie, EU:T:2013:375, bod 45).

44 Z toho vyplýva, že odvolací senát ÚHVT sa nedopustil chyby, keď usúdil, že „správa nehnuteľností a sprostredkovateľská činnosť, nájom budov (správa infraštruktúr); činnosti súvisiace s nehnuteľnosťami; nájom poľnohospodárskych prevádzok; vyššie uvedené služby, ktoré nesúvisia s vydavateľskými službami a/alebo s vydavateľskými výrobkami“, teda služby na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, sa odlišujú od „finančných služieb“, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky žalobkyne.

– O neexistencii podobnosti medzi „developerskými službami“ a „finančnými službami“

45 V bodoch 19 až 21 napadnutého rozhodnutia odvolací senát ÚHVT usúdil, že developerské služby v sebe zahŕňajú rôzne aspekty, od renovácie existujúcich budov až po kúpu neupravených pozemkov a predaj upravených pozemkov a parciel tretím osobám. Rovnako uviedol, že zo znenia špecifikácie v prihláške ochrannej známky Spoločenstva vyplýva, že tieto služby sa týkajú osobitne zariadení na výrobu a distribúciu elektrickej a tepelnej energie z obnoviteľných zdrojov.

46 Naopak odvolací senát ÚHVT usúdil, že finančné služby, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky, spočívajú v poskytovaní akýchkoľvek služieb na účely sporenia alebo na obchodné účely súvisiace s prijímaním, požičiavaním, výmenou, investíciou a ochranou peňazí, s vydávaním bankoviek a s inými finančnými operáciami. Odvolací senát ÚHVT tiež spresnil, že aj keď poskytovatelia služieb, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky, by mohli poskytovať služby v oblasti finančných a stavebných projektov, pričom mnohé projekty v oblasti agropriemyslu závisia od investícií alebo inej

finančnej pomoci, je veľmi nepravdepodobné, že uvedení poskytovatelia by dodávali špecifické developerské služby, keďže tieto si vyžadujú špecifické technické znalosti alebo osobitné know-how. Z toho odvolací senát vyvodil, že predmetné služby sa svojou povahou a určením odlišujú.

47 Odvolací senát ÚHVT okrem toho usúdil, že predmetné služby spadajú do dvoch odlišných odvetví, a to do odvetvia realitných služieb a do odvetvia finančných služieb, že ich preto neposkytuje rovnaký podnik alebo prepojené podniky a že nezdieľajú rovnaké spôsoby distribúcie.

48 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že existuje podobnosť medzi developerskými službami, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka a finančnými službami, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky žalobkyne.

49 Podľa nej totiž developerské služby, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, zahŕňajú aj obchodnícku činnosť, ktorá sa prekrýva s finančnými službami, ako sú služby, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky žalobkyne. To vyplýva z praxe developerov, ktorých činnosť súvisí aj so získavaním financií, a ktorí svojim zákazníkom často radia v súvislosti s financovaním realitných projektov.

50 Služby, na ktoré sa vzťahujú kolidujúce ochranné známky, podľa žalobkyne v každom prípade vykazujú prinajmenšom úzky doplňujúci vzťah, čo dokazuje tak okolnosť, že podniky finančných služieb samostatne alebo prostredníctvom svojich dcérskych spoločností vyvíjajú sprostredkovateľskú činnosť v oblasti nehnuteľností, ako aj samotné znenie vysvetlivky k triede 36.

51 Okrem toho na rozdiel od tvrdenia ÚHVT, developerské služby, ako sú tie, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, sa neobmedzujú iba na oblasť „zariadení na výrobu a distribúciu elektrickej a tepelnej energie z obnoviteľných zdrojov“. Žalobkyňa doplňuje, že takéto obmedzenie by v každom prípade nemalo vplyv na existenciu podobnosti medzi službami označenými prihlasovanou ochrannou známkou a službami, na ktoré sa vzťahuje skoršia ochranná známka AGRICAPITAL, keďže uvedené služby tiež umožňujú získanie nehnuteľností, na ktorých možno postaviť a prevádzkovať zariadenia na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov.

52 ÚHVT a vedľajšia účastníčka konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

53 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že ako správne uviedol odvolací senát ÚHVT, developerské služby v sebe zahŕňajú rôzne aspekty, od renovácie existujúcich budov až po kúpu neupravených pozemkov a predaj upravených pozemkov a parciel tretím osobám.

54 Ako správne uvádza žalobkyňa, táto činnosť v sebe zahŕňa získavanie financií developermi s cieľom nadobudnúť budovy alebo pozemky. Získavanie uvedených financií však nemožno považovať za finančnú službu, ktorú developer poskytuje priamo svojim zákazníkom, a ktorá by bola maklérskou činnosťou. Cieľom získavania financií developermi je v prvom rade výhradne uniesť náklady kúpy budov, ktoré majú byť zrenovované alebo pozemkov, ktoré majú byť upravené, predtým, ako je v druhom rade možné tieto náklady získať späť od zákazníkov, ktorým developer predá túto nehnuteľnosť vytvorenú v rámci výstavby alebo rekonštrukcie.

55 Hoci je bežné, ako tvrdí žalobkyňa, že developeri svojim zákazníkom ponúkajú rady v súvislosti s financovaním ich nákupu v rámci marketingu súvisiaceho s realitnými projektmi, nemožno takéto poradenstvo analyzovať ako finančné poradenstvo podobné tomu, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky žalobkyne. Takéto poradenstvo sa totiž podobá radám, ktoré môže akýkoľvek predávajúci tovaru istej hodnoty, akým je napríklad loď, obchodný kapitál alebo umelecké dielo, poskytovať svojim zákazníkom s ohľadom na finančný záujem, s ktorým chcú uvedený tovar nadobudnúť. Predávajúci, ktorý takéto rady poskytuje, však neponúka finančné služby.

56 Navyše je nutné konštatovať, že dôkazy prednesené v priebehu správneho konania na podporu uvedeného tvrdenia spočívajú vo vytlačených internetových stránkach investičnej spoločnosti špecializujúcej sa v oblasti nehnuteľností, hypotekárneho makléra a stavebnej sporiteľne bez toho, aby existoval akýkoľvek vzťah s developerskými službami (príloha A4 žaloby).

57 Tiež je potrebné zamietnuť tézu žalobkyne o existencii úzkeho doplňujúceho vzťahu medzi službami, na ktoré sa vzťahujú kolidujúce ochranné známky.

58 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa výrobky alebo služby dopĺňajú, ak medzi nimi existuje úzky vzťah v tom zmysle, že jeden je nevyhnutný alebo dôležitý na účely použitia druhého, takže si môžu spotrebitelia myslieť, že zodpovednosť za výrobu týchto tovarov alebo za poskytnutie týchto služieb pripadá rovnakému podniku [pozri rozsudok z 9. apríla 2014, Comsa/ÚHVT – COMSA (COMSA), T-144/12, EU:T:2014:197, bod 44 a citovanú judikatúru].

59 Z toho vyplýva, že doplňujúce sa služby sa môžu použiť spoločne, čo znamená, že sú určené rovnakej verejnosti [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2012, Hand Held Products/ÚHVT – Orange Brand Services (DOLPHIN), T-361/11, EU:T:2012:377, bod 48 a citovanú judikatúru].

60 V prejednávanej veci sú developerské služby, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, a finančné služby, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky žalobkyne, určené priemernému spotrebiteľovi na území Únie, pričom tento spotrebiteľ ich môže používať spoločne.

61 Okrem toho je nepochybné, že vzhľadom na vysoké sumy, o ktoré zvyčajne pri transakciách s nehnuteľnosťami ide, sú finančné služby pre priemerného spotrebiteľa pri využití služieb developera dôležité. Je však potrebné poukázať na to, že potreba financovania alebo investícií existuje v trhovom hospodárstve pri množstve činností, takže finančné služby možno prirodzene spojiť s väčšinou z nich, a nie iba s činnosťami developera (pozri v tomto zmysle rozsudok METRO, už citovaný v bode 38 vyššie, EU:T:2013:375, body 47 až 49).

62 Je preto potrebné sa domnievať, že vzťah medzi developerskými službami a finančnými službami nie je sám osebe dostatočne úzky, aby príslušnú skupinu verejnosti, teda v prejednávanej veci priemerného spotrebiteľa, ktorý môže preukázať mimoriadne zvýšenú mieru pozornosti, priviedol k záveru, že poskytovanie týchto služieb pripadá rovnakému podniku (pozri v tomto zmysle rozsudok METRO, už citovaný v bode 38 vyššie, EU:T:2013:375, bod 50).

63 Tento záver nemožno spochybniť tvrdením žalobkyne, že developerské služby sa poskytujú rovnakými distribučnými spôsobmi ako finančné služby, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky. Je totiž nutné konštatovať, že služby, ktoré poskytuje developer, sa v zásade neposkytujú na rovnakých miestach ako finančné služby. Okrem toho je potrebné poukázať na to, že dokumenty, ktoré predložila žalobkyňa v rámci správneho konania na podporu tejto tézy, sa netýkajú činnosti developera (príloha A5 žaloby).

64 Tento záver okrem toho nemožno spochybniť tvrdením žalobkyne, že úzky doplňujúci vzťah medzi službami podnikateľa v oblasti nehnuteľností a finančnými službami vyplýva z vysvetlivky k triede 36. Samotné znenie tejto vysvetlivky totiž dovoľuje konštatovať, že hoci „lízing nehnuteľnosti“ a „služby poskytované správcami nehnuteľností, ako prenájom nehnuteľností, odhad nehnuteľností alebo financovanie nehnuteľností“ sú naozaj súčasťou triedy 36, predstavujú samostatné položky tejto triedy, súhrnne nazvané „služby v oblasti finančníctva a peňažníctva“, pričom medzi ne patria aj „služby bankových ústavov alebo im podobných inštitúcií“, „služby úverových ústavov, ktoré nie sú bankami“, a „služby burzových maklérov na trhu s nehnuteľnosťami a cennými papiermi“, takže vysvetlivka k triede 36 nemôže preukázať úzky vzťah medzi finančnými službami, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky, a developerskými službami, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka.

65 Navyše je potrebné pripomenúť, že podľa pravidla 2 ods. 4 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189) „zatriedenie tovarov a služieb bude slúžiť výhradne na administratívne účely“, a preto sa „tovary a služby nemôžu považovať za vzájomne podobné na základe toho, že sa nachádzajú v tej istej triede podľa niceského triedenia, a tovary a služby sa nemôžu považovať za vzájomne nepodobné na základe toho, že budú uvedené v rôznych triedach podľa niceského triedenia“.

66 Z toho vyplýva, že odvolací senát ÚHVT sa nedopustil chyby, keď usúdil, že developerské služby, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, sú svojou povahou službami, ktoré sa odlišujú od finančných služieb, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky žalobkyne.

67 Vzhľadom na toto konštatovanie nie je potrebné skúmať výhradu žalobkyne založenú na nesprávnom obmedzení určenia služieb, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka.

– O neexistencii podobnosti medzi službami „vytvárania užívateľských konceptov“ a „finančnými službami“

68 Žalobkyňa tvrdí, že služby „vytvárania užívateľských konceptov“ majú k „finančným službám“ rovnako blízko ako „developerské služby“, keďže podľa nej sú zhodnocovanie a správa nehnuteľností dvoma prejavmi rovnakej činnosti, pričom v oboch prípadoch je potrebné finančné poradenstvo a riešenia financovania. Žalobkyňa preto len odkazuje na tvrdenia, ktoré uviedla v súvislosti s podobnosťou medzi developerskými službami a „finančnými službami“.

69 Uvedené tvrdenia však už boli v bodoch 45 až 67 vyššie zamietnuté a Všeobecný súd tak môže len konštatovať, že vzhľadom na neexistenciu osobitných tvrdení týkajúcich sa služieb „vytvárania užívateľských konceptov“ sa žalobkyni nepodarilo preukázať, že odvolací senát ÚHVT sa dopustil chyby, keď dospel k záveru, že medzi uvedenými službami a „finančnými službami“, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky žalobkyne, neexistuje podobnosť.

70 S ohľadom na predchádzajúce úvahy je nutné konštatovať, že odvolací senát ÚHVT sa nedopustil chyby, keď konštatoval, že služby, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky žalobkyne, nie sú podobné službám, v súvislosti s ktorými bola podaná prihláška ochrannej známky AGRI.CAPITAL.

O rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok žalobkyne a o podobnosti kolidujúcich označení

71 V napadnutom rozhodnutí dospel odvolací senát ÚHVT k záveru, že nie je splnené jedno z kritérií uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, konkrétne podobnosť medzi službami, z čoho vyplýva, že nemôže existovať pravdepodobnosť zámeny, pričom odvolací senát nepreskúmal rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok a ani podobnosť medzi kolidujúcimi označeniami.

72 Žalobkyňa tvrdí, že akýkoľvek rozdiel medzi službami, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka a skoršie ochranné známky, môže byť v rámci celkového posúdenia kompenzovaný veľmi vysokým stupňom vizuálnej podobnosti a fonetickou zhodnosťou medzi týmito ochrannými známkami, a preto v rozpore s konštatovaním odvolacieho senátu ÚHVT medzi kolidujúcimi ochrannými známkami existuje pravdepodobnosť zámeny v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

73 ÚHVT a vedľajšia účastníčka konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

74 V tejto súvislosti stačí uviesť, že ako bolo pripomenuté v bode 24 vyššie, podľa článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 pravdepodobnosť zámeny vo vnímaní verejnosti na území, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená, sa musí posúdiť z hľadiska naplnenia kumulatívnych okolností, ktorými sú na jednej strane podobnosť alebo zhodnosť kolidujúcich ochranných známok a na strane druhej podobnosť alebo zhodnosť tovarov alebo služieb, ktoré tieto ochranné známky označujú.

75 Preto na rozdiel od tvrdenia žalobkyne nemôže byť neexistencia podobnosti – konštatovaná v bode 70 vyššie – medzi službami, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky a službami, v súvislosti s ktorými bola podaná prihláška ochrannej známky AGRI.CAPITAL, kompenzovaná na účely posúdenia pravdepodobnosti zámeny podobnosťou, hoci aj zvýšenou, medzi kolidujúcimi ochrannými známkami (pozri v tomto zmysle uznesenie z 9. marca 2007, Alecansan/ÚHVT, C-196/06 P, EU:C:2007:159, body 24 až 26).

76 S ohľadom na všetky uvedené úvahy sa odvolací senát ÚHVT nedopustil chyby, keď konštatoval, že vzhľadom na neexistenciu podobnosti medzi službami označenými kolidujúcimi ochrannými známkami nebolo splnené jedno z kritérií uplatnenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, a preto medzi uvedenými ochrannými známkami nemôže existovať pravdepodobnosť zámeny.

77 Z toho vyplýva, že jediný žalobný dôvod žalobkyne je nedôvodný a žaloba preto musí byť zamietnutá.

O trovách

78 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené rozhodnúť, že znáša svoje vlastné trovy konania a okrem toho je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli ÚHVT a vedľajšej účastníčke konania v súlade s návrhmi, ktoré v tomto zmysle podali títo účastníci konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. AgriCapital Corp. je povinná nahradiť trovy konania.

Gratsias Kăncheva Wetter

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. júna 2015.

Podpisy